

Fredsbrev Sendt til FN

Dette brev springer ikke fra noen ideologi.
Det baserer seg bare på det som kommer for dagen.

A signere dette brev betyr ikke at man forplikter seg ovenfor de som fremmer det.

Likevel er det å ønske at de som støtter det, fremmer selv konkrete tiltak for fred, i lys av det som kommer for dagen.

Venner, Venninner;

Nesten alle mennesker ønsker innerst inne at det er fred. Likevel, åpenbares det til stadighet blant verdens befolkninger at det er gjentatte og tragiske brudd på freden. Oppgaven å finne løsninger for å oppnå den er ikke lett. Det finnes mange hindringer.

Dette brev har som mål å antyde noen av de prinsipper som kan bidra til å overkomme disse hindringer og, samtidig, komme med noen grunnforslag for bygging av en mer solid fred.

I.- Visom lever nå har ingen skyld i de uretter som er blitt begått i fortiden, av den enkle grunn at vi ikke levde da.

II.- Hvorfor må vi da føle og bygge opp om harme mot hverandre når vi ikke har ansvar for det som tidligere har skjedd?

III.- Når vi har eliminert denne tåpelige harme, hvorfor kan vi ikke da være venner og virke sammen for å fremme en mer global solidarisk- og tilfredsstillende verden for våre avkom og oss selv?

IV.- Å ha mest mulig inngående historiekunnskaper er fruktbart. Men vi forstår at vi ikke kan gå ti bake. Vi oppdager også at hadde Historien vært annerledes -bedre eller verre- hadde også konsekvensene vært forskjellige. I tidens løp ville det oppstått andre møter, andre samarbeider; andre mennesker hadde blitt født, ikke vi. Ingen av de som i dag eier den skatt lever er, ville eksistert. Dette betyr absolutt ikke at de feil som ble begått av våre forfedre ikke virkelig er feil. Vi sensurerer dem, tar avstand fra dem, og ønsker ikke å gjenta dem.

V.- Menneskene har, gjennom det å eksistere, en grunnleggende forbindelse: det å være søsken i eksistensen. Hadde vi ikke vært til, ville vi ikke være beslektet. Å bli klar over dette grunnleggende slektskap i eksistensen, vil hjelpe oss å bli mer solidariske og åpne for

samfunnet. Overraskelsen ved å eksistere vil gjøre det lettere for oss som er her nå, å rette opp med glede i de konsekvenser vi lider i dag på grunn av tidligere overgrep mot oss.

VI.- Når man i dag organiserer de nye mellomfolkelige strukturer som man finner nødvendige for å skape et mer solid og fredeligere samfunn, er det ofte farlig å bygge disse på gamle strukturer, selv om de den gang ble oppfattet som hensiktsmessige. Det er mer solid å bygge de nye strukturer på medmenneskelige og geografiske enheter. Likevel, skal man unngå at disse isolerer seg, fordi det da nesten alltid ender i mange typer konflikter også i krig.

VII.- Mennesket er fritt, intelligent, og i stand til å elske. Kjærlighet kan man ikke påtvinge; og den kan ikke eksistere blindt men være synbar. Den må oppstå fritt og åpent, ellers er den ikke ekte. Hver gang vi tar friheten fra noen eller vi hindrer noen i å lære, stjeler vi også vedkommendes mulighet til å elske oss. Derfor er det å forsvare, fremme og utvikle individenes ekte fthet -som betyr i seg selv en medmenneskelig samsvarende dimensjon -, er å fremme medmenneskelig vennskap og, samtiding bygge opp under freden.

VIII.- Dagers representanter for de institusjoner som har vært en del av historien, er ikke ansvarlige for det som skjedde i fortiden, fordi de selv ikke eksisterte. Likevel, for å fremme freden, må disse representanter offentlig beklage, når dette er beleilig, de feil og urettferdigheter som ble begått i sin tid av disse institusjoner. Samtidig må de gjøre det som er mulig for rette institusjonelt opp i de skader som er påført.

IX.- Stamfedredene har et ansvar ved å ha gitt liv til andre mennesker. Ved et solidarisk samarbeide med samfunnet, må de sørge for at de får de nødvendige midler og støtte så lenge deres barn lever -(spesielt når det gjelder psykisk utviklingshemmede, eller har svak viljestyrke). Dette innebærer spesielt å gi dem i arv en verden i fred- slik at de kan ha et verdig liv, for de ba ikke om livet.

På en annen side, har de unge rett til å bli motivert og få glede seg over livet, gjennom foreldrenes, familien og samfunnets eksempel. På samme måte ved å fordype seg i teknikker og vitenskaper, slik at de på sin side kan samarbeide for å oppnå en mer fredelig verden.

På samme måte, er det tydelig at man ikke kan bygge en global fred, så lenge det er diskriminering i det enkelte samfunnet, også innen familien, mot minst halvparten av individene: kvinner barn, eldre og marginerte grupper. Tvert i mot vil freden bli fremmet ved å anerkjenne og respektere alles menneskeverd og rettigheter.

X.- Et voksende antall land innrømmer i dag, at vi alle har rett til å tenke, uttrykke oss og gruppere oss fritt, ved å respektere alltid alles menneskeverd og rettigheter. På samme måte har ethvert individ rett til å leve sitt liv i denne verden på en måte som står i samsvar med det enhver virkelig mener.

Demokratiene, må derfor foreta et kvalitativt sprang for også å forsvare og fremme at alle individer kan leve i pakt med sin samvittighet uten noensinne å forsøke å frata noens frihet, eller skade andre, eller seg selv.

Uten hat kan man bygge fred på friheten, klarsyn og vennskap.

Takk verner, venninner...

Postskriptum:

Det er lederenes ansvar å legge alt til rette for sine samtidige, fordi de lever og har rett til å leve med menneskeverd, uten at del beste i samtiden går på bekostning av den økologiske balanse i fremtiden.

Skulle en nasjon, takket være sine politikere, utvikle seg fra bra til bedre, vil borgernes medmenneskelige forhold bli lettere og mer takknemlige. Det vil bli født barn som kommer til å glede seg over at deres land har utviklet seg, fordi det har gitt de voksne grunnlag for å legge forholdene til rette for deres etterfølgere levevilkår. Likevel, skulle noen land være mindre bra ledet, vil de medmenneskelige forhold mellom de voksne som nå lever utvikle seg på en vanskelige måte, derav blir det andre møter forbindelser, etc, og det vil bli født andre mennesker, forskjellige fra de som ville blitt født om landet hadde utviklet seg bedre. De som da er født under disse forskjellige forhold, vil likevel glede seg over at alt har utviklet seg mindre bra i hjemlandet, ellers, ville ikke akkurat de blitt til. Men det er klart at disse nye borgere bør gjøre det de kan slik at situasjonen blir bedre når de blir eldre.

Det er klart derfor at de som måtte bli morgendagens innbyggere i hvilket som helst land, vil alltid glede seg over det dagens ledere har gjort -til det bedre eller verre- fordi takket være dem, eksisterer de selv. Derfor blir hovedmål for lederenes virke å oppnå samtidens beste.